

РЕШЕНИЕ

№ 4023

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1932** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Образувано е по жалба на Н. Д. Б., чрез адв. И. Я., срещу Заповед № 3236з-90/12.01.2022г., издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП) при Министерство на вътрешните работи, с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 4017 от 29.03.2013г., извършена в РУ П.-ОДМВР П. на Т..

В жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради противоречие с чл.1, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016г. относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977 ПВР на Съвета.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Я., който поддържа жалбата на основанията посочени в нея. Претендират се разноси, съобразно представен списък.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ към МВР, чрез юрк. Румена С., в писмени бележки от 13.05.2022г. акцентира върху изчерпателно изброените основания за снемане на полицейската регистрация, сред които не е осъждането с влязла в сила присъда. Претендира се юрисконсултско възнаграждение Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не

взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Административното производство е било образувано по подадено от жалбоподателя Н. Д. Б. мотивирано искане вх. № 310000-4829/16.07.2021 г. за снемане на полицейската му регистрация.

Заявлението е разгледано от директора на ОДМВР-П., който се произнесъл с адресирано до Директора на ГДНП предложение (л.10), в което се сочи, че в РУ-П. при ОДМВР-П. е извършена полицейска регистрация №4017/29.03.2013г. на Н. Д. Б. по ДП-312/2012г., по описа на РУ-П., за извършено престъпление по смисъла на чл.277А, ал.3 от НК. Посочено е, че с Присъда №55/18.12.2014г., постановена по НОХД № 345/2014г. по описа на Окръжен съд Пазарджик, подсъдимият Н. Д. Б. е признат за невинен по обвинението, че в съучастие с други лица е извършил престъпление по чл.277А, ал.3, вр. ал.1, вр. с чл.20, ал.2 от НК. С въззивна Присъда №7/26.05.2015г., по ВНОХД № 138/15г. на Пловдивски апелативен съд е отменен частично постановения първоинстанционен съдебен акт в оправдателната му част, относима към престъплението по чл.277А, ал.3, вр. ал.1, вр. с чл.20, ал.2 от НК, като подсъдимият А. е признат за виновен за извършването на това престъпление и му е наложено наказание една година „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лева. На основание чл.66, ал.1 от НК изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода“ е отложено по отношение на подсъдимия за срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата. С Решение № 474/29.02.2016г.ВКС оставя в сила присъда №7/26.05.2015г., постановена по ВНОХД №138/2015г. по описа на Апелативен съд П.. При тези данни е направено предложение да се издаде писмена заповед, с която да се откаже снемането на полицейска регистрация № 4017/29.03.2013г. на лицето Н. Д. Б..

Към предложението са приложени Присъда №55/18.12.2014г., постановена по НОХД № 345/2014г. по описа на Окръжен съд Пазарджик, Присъда №7/26.05.2015г., по ВНОХД № 138/15г. на Пловдивски апелативен съд, Решение № 474/29.02.2016г. ВКС, Справка за съдимост рег.№ 417/22.07.2021г., издадена от Районен съд Панагюрище.

Относно компетентността на Директора на ГД „Национална полиция“ да постановява заповеди за снемане на полицейска регистрация е представена заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на Министъра на вътрешните работи /л. 51/. Съгласно заповедта министърът на вътрешните работи оправомощава директора и заместник-директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация.

С обжалваната Заповед № 3286з-90 от 12.01.2022 г. директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е отказал снемането на полицейска регистрация № 4017/29.03.2013 г., извършена на Н. Д. Б. в РУ –П.-ОДМВР П., поради липсата на визираните в чл. 68, ал. 6 ЗМВР основания. Заповедта е съобщена на 07.02.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и от активно процесуално-правно легитимирана страна, чийто права и законни интереси са накърнение от издаването му. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 АПК.

Заповед № 3286з-90/12.01.2022г. изхожда от компетентен административен орган – директор на Главна дирекция „Национална полиция“. Съгласно чл.68, ал.6 във вр. с чл.29, ал.1 ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица. Така предвидената възможност за делегиране на правомощия е осъществена - Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.68, ал.6 във връзка с чл.29, ал.1 и чл.33, т.9 ЗМВР са оправомощени директорът и заместник директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Спазена е предписаната от закона форма със задължителните реквизити - наименование на органа, който я издава, име и длъжност на издателя, подпис на издателя.

При издаване на акта не са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила. Изпълнено е изискването на чл.19, ал.4, т.2 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската регистрация, с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията.

Актът е постановен в съответствие с приложимите материално-правни норми. Предпоставките за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл.68, ал.6 ЗМВ: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл.24, ал.3 НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

Законът за министерството на вътрешните работи, чл.68, ал.1 от определя, че полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. Следователно материалноправните предпоставки за полицейска регистрация са тези по чл.68, ал.1 от ЗМВР - такава се извършва по отношение на лице, което е привлечено като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер. А. не оспорва, че това обстоятелство към 29.03.2013г. е било налице и не твърди, че същата е извършена в нарушение на закона. По тези съображения съдът приема, че чл.68, ал.6, т.1 ЗМВР не може да намери приложение в разглеждания случай. Същото се отнася и до разпоредбата на чл.68, ал.6, т.2 ЗМВР, предвиждаща, че полицейската регистрация се сменя, ако наказателното производство е прекратено, но не и в случаите на чл.24, ал.3 НПК, а именно при постигнато споразумение, което в процесния случай не е налице. Следователно за Н. Б. са настъпили всички последици, т.к. е осъден с влязла в сила присъда. Правилото на чл.68, ал.6, т.3 ЗМВР, че полицейската регистрация се сменя, когато наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда, е неотнормено към случая. Не се касае и за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по смисъла на чл.68, ал.6, т.4 ЗМВР.

Хипотезите, при които се сменя полицейска регистрация, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност, бидейки

обвързан с установените с чл.68, ал.6 ЗМВР материално-правни предпоставки. Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл.67 ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. Разпоредбата на чл.68, ал.6 ЗМВР е специална, което обуславя както нейния приоритет пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма.

Въпреки, че в приложеното свидетелство за съдимост липсва отбелязване за настъпила реабилитация за осъжданията на жалбоподателя, за пълнота на изложението съдът следва да посочи, че в практиката по приложение на чл.68, ал.6 ЗМВР (напр. реш. по адм. дело № 8352/ 2016г. на ВАС и цитираните в него съдебни актове) е възприето разбирането, че целта на реабилитацията като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация като институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане от полицейска регистрация. Полицейската регистрация, съхраняването и обработването на лични данни, е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от извършване на противоправно деяние. Реабилитация по право или така наречената абсолютна реабилитация по смисъла на чл. 88а от НК, в чл. 68, ал.6 от ЗМВР и Наредбата за реда и снемане на полицейска регистрация (обн. ДВ. бр.90 от 31 Октомври 2014г., изм. ДВ. бр.57 от 28 Ю. 2015г.) не е основание за снемане на полицейската регистрация, респ. за спиране обработването и съхранението на лични данни.

Снемането на полицейската регистрация на някои от основанията по чл.68, ал.6 ЗМВР съставлява специфичен вид обработване на лични данни на осъждани лица, което се различава от общите правила за обработване на лични данни в информационните фондове на МВР, установени в Раздел VI на ЗМВР. По силата на изрично законова разпоредба снемането на полицейска регистрация е изключено от приложното поле на нормата на чл.26, ал.1, т.3 ЗМВР, с която се установява срочност за съхраняването на данните в информационните фондове на МВР.

Съгласно чл.27 от ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл.68 от ЗМВР, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Затова заличаването на полицейската регистрация, включително и личните данни за лицата, които тя съдържа, се извършва само при точно и лимитативно определени от законодателя условия. Действащата законова регламентация за заличаване на полицейската регистрация по ЗМВР не обуславя прекомерност на накърняването на личната сфера на лицата с полицейска регистрация в сравнение с другите лица, чиито лични данни се обработват в други информационни фондове на МВР, тъй като това нормативно разрешение отчита баланса между обществените и личните интереси. Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред са възприети от законодателя като ценности, чието опазване обуславя правомерност на обработването на личните данни на лицата, осъдени за умишлени престъпления от общ характер, включително след настъпването на реабилитация, поради което мярката се явява пропорционална и не е в

противоречие с правото на зачитане на личния и семейния живот, уредено с чл. 8 на ЕКЗПЧОС. Затова реабилитацията не е сред предвидените в чл.68, ал.6 ЗМВР основания за снемане на полицейската регистрация.

Правото на Европейския съюз не изключва възможността за обработване на лични данни в хипотезите, обсъдени по-горе. Така в Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, изрично се предвижда, че директивата не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателно правните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства, както и че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, извън този контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният административен акт не е засегнат от порока материална незаконосъобразност. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и при съвременно заявеното искане на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.37 ЗПП, в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, хипотеза последна вр. чл.143, ал.3 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Н. Д. Б., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 3286з-990/12.01.2022г., издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“, **ОСЪЖДА** Н. Д. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР 100 (сто) лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: